

Μήπως τελικά είμαστε άξιοι της τύχης μας;

Γράφει ο Μιχάλης Τελλίδης

Κεραυνός εν αιθρία η ανακοίνωση της «Φιλικής Εταιρίας» με την οποία, ούτε λίγο ούτε πολύ, ζητείται η παραίτηση του προέδρου, της ταμίας και του γραμματέα ακίνητης περιουσίας και προμηθειών της Ε.Κ.Μ.Μ., Ανδρέα Κριλή, Βούλας Νεοφώτιστου και Αχιλλέα Νικόπουλου.

Η Φ.Ε. κατηγορεί τα εν λόγω μέλη του εκτελεστικού και αυτοδιορισθέντα μέλη στο εκτελεστικό της Στέγης, για παράτυπη χρέωση του κτιρίου με δάνειο ενός εκατομμυρίου δολαρίων χωρίς την έγκριση Γενικής Συνέλευσης, λίγες μόλις μέρες πριν τη μεταβίβασή του στην Ελληνική Κοινότητα Μείζονος Μόντρεαλ. «Είναι προφανές ότι οι ενέργειες των τριών μελών του εκτελεστικού της ΕΚΜΜ διασύρουν το κύρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ολόκληρης της Κοινότητας και θα πρέπει να παραιτηθούν αμέσως», καταλήγει η ανακοίνωση...

Γεγονός είναι ότι ολοένα και πληθαίνουν οι φωνές διαμαρτυρίας, δυσαρέσκειας και αγανάκτησης με αποδέκτη τη Διοίκηση του οργανισμού. Δικαιολογημένα άλλωστε, αφού ο τρόπος διαχείρισης και λήψης αποφάσεων τα τελευταία χρόνια αφήνει πολλά ερωτηματικά.

Η ξαφνική αποχώρηση της πολλά υποσχόμενης προέδρου Αννης Κουτράκη, άφησε ένα δυσαναπλήρωτο κενό στο Δ.Σ. Τα νεόφερτα μέλη, παντελώς άπειρα σε θέματα διοικητικού χαρακτήρα, πασχίζοντας να αποδείξουν την αποτελεσματικότητά τους, προχώρησαν σε απερίσκεπτες και ζημιογόνες ενέργειες, όπως η ασύδοτη οικονομική διαχείριση, ο αποκλεισμός των ενημερωτικών μέσων, οι σκόπιμες «ενημερωτικές συνεδριάσεις», κ.α.

Η αποχή εξ' άλλου των μελών, με δικαιολογία την πανδημία, όξυνε την χαοτική κατάσταση, οπότε η έλλειψη αντιδράσεων οδήγησε τελικά στον αναπόφευκτο αυταρχισμό.

Και διερωτώμαι, μήπως για όλα αυτά τελικά φταίμε εμείς, που εκτρέφουμε και ανεχόμαστε ανεπαρκείς διοικούντες στην πολιτική, στην κοινωνία, στην οικονομία και όπου αλλού;

Το πρόβλημα, κατ' εμέ, δεν περιορίζεται στα συγκεκριμένα τρία μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ούτε στα σημαντικά ή ασήμαντα αναφοράς πεπραγμένα στη διετή πορεία τους. Το μεγάλο ζήτημα εδώ είναι η θεσμοποίηση της κακοδιοίκησης και προκλητικής αδιαφάνειας.

Είναι ο εθισμός στις μεθόδους των εκάστοτε εξουσιαστών. Είναι η ενσωμάτωση των ανεύθυνων στην αναλήθεια, στην περιφρόνηση, στην αναξιόπιστη συμπεριφορά, στην μυστικοπάθεια...

Αυτό που ζούμε τελευταία ξεπερνά κάθε προηγούμενο. Ξεπερνά τις ανοχές κάθε ανθρώπου που σέβεται τον εαυτό του να ανέχεται αλαζονικές υπάρξεις να υποτιμούν την νοημοσύνη του.

Το ερώτημα ωστόσο είναι ρητορικό. Και είναι έτσι διότι έχουμε μάλλον συνηθίσει στην κοροϊδία, σε όλα της τα επίπεδα. Συνηθίσαμε να βλέπουμε βίαιες παραβιάσεις των εσωτερικών κανονισμών, μονομερείς αποφάσεις, παράτυπα δάνεια... Συνηθίσαμε να βλέπουμε συμβούλους, δίχως ίχνος παιδείας, να ασεβούν προσβάλλοντας άτομα και θεσμούς... Πώς μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς τέτοιου είδους άτοπες και απαράδεκτες συμπεριφορές;

Δυστυχώς, είμαστε άξιοι της τύχης και της μοίρας μας. Η ευθύνη ανήκει κυρίως σε μας, που με την αδιαφορία μας εκτρέφουμε και ανεχόμαστε τον κάθε άσχετο στη ζωή μας. Στις περιβόητες κοινοτικές εκλογές της 9^{ης} Ιουνίου, 2019 ψήφισαν συνολικά 1.067 μέλη, που αντιπροσωπεύουν ποσοστό λιγότερο από το 1% των 75.000 συμπαροίκων. Ας το λάβουν σοβαρά υπ' όψιν οι διεκδικούντες την εξουσία...